

Vänerland

Av RUNE BLIDH

Åldrande ekar som tronar så stolt
vågorna smeker mot hållar
bofinken sjunger sin välkända drill
i lundarnas vårljusa kvällar
havsörnen svävar och spanner sin blick
ner mot den glittrande spegel
långt ut på vidden bland måsarnas skär
skimrande vinddrivna segel
slätstrukna stenar och buskiga snår
där vindpinade tallar står
Vänerland, Vänerland dina böljor de sköljer mot stenar och strand
bland strandängar, skogar, åkrar och berg
vilar du med din kornblåa färg.

Fiskgjusen spanande, ryttlande står
kärrhöken häckar i vassen
flyttfåglar anländer, bygger sitt bo
styrda av inre kompassen
nerlagda gårdar där en gång fanns liv
sommarens badliv vid grunden
höstliga stormar och piskande regn
innan isarna lägges i sunden
allt har sin gång, allt har sin tid
allt under årstiders eviga strid
Vänerland, Vänerland dina böljor de sköljer mot stenar och strand
bland strandängar, skogar, åkrar och berg
vilar du med din kornblåa färg.

*På öar och kobbar finns oläkta sår
där människor lämnat fördärvliga spår
där måsar och änder har haft sina bon
frodas en önskad vegetation
men när himmelen ler över hägg och syren
du tindrande ligger som en öppen scen.*
Vänerland, Vänerland dina böljor de sköljer mot stenar och strand
bland strandängar, skogar, åkrar och berg
vilar du med din kornblåa färg.